

særlige hjemmel i § 50, stk. 2, deres ret til dagpenge, når sygeperioden er begyndt under en af § 49, stk. 3, nr. 1-3, omhandlet beskæftigelse og er fortsat i en derefter følgende arbejdsløshedsperiode.

Da undtagelserne i nr. 2 er begrundet med, at de dér nævnte love sikrer indtægt under sygdom, vil det efter omstændighederne kunne indfortolkes, at dagpenge kan udbetales i de undtagelsestilfælde, hvor dette ikke måtte være tilfældet, jfr. således særlig tilfælde, hvor et læreforhold i henhold til § 10 i lov nr. 261 af 2. oktober 1956 om lærlingeforhold midlertidigt afbrydes på grund af lærlingens graviditet.

Endvidere undtages fra dagpengeret og fra bidragspligten i § 57 personer, som beskæftiges som tilfældig medhjælp i private hjem, samt personer med arbejdsforhold af kort varighed eller tilfældig natur, jfr. stk. 3, nr. 4. For disse personer ville det volde vanskeligheder at kontrollere, om de fornødne bidrag indgår fra arbejdsgiverne og pågældende selv. At de holdes uden for et i øvrigt bestående forsikringsystem, svarer i et vist omfang til den lignende regel i ulykkesforsikringslovens § 51, stk. 1, 2. punktum. De nærmere regler om, hvilke løse arbejdsforhold der bør undtages, forudsættes udformet administrativt. De pågældende må henvises til frivillig forsikring efter §§ 25-32. I øvrigt må reglens betydning også vurderes på baggrund af forslaget til § 50 om et vist beskæftigelseskrav, jfr. bemærkningerne nedenfor til denne bestemmelse.

Om forslaget til stk. 3, nr. 5, hvorefter personer, der oppebærer indtægtsbestemt folkepension eller enkepension undtages, henvises til bemærkningerne i kommissionens betænkning, s. 212-13 om, at disse grupper normalt ikke har så stærk tilknytning til arbejdsmarkedet. Der henvises om den ved lovforslaget udvidede adgang til frivillig forsikring til bemærkningerne til § 27.

Til § 50.

Bestemmelsen er et sidestykke til forslaget i § 27 om *ventetid* for retten til at få dagpenge udbetalt. Den svarer til kommissionens forslag til § 3, jfr. betænkningen s. 205-06 med bemærkninger s. 213.

Reglen har betydning for arbejdere med arbejdsforhold af mere tilfældig natur, uden at der er tale om så løse arbejdsforhold som nævnt i forslagens § 49, stk. 3, nr. 4, jfr. foran; den svarer til sygelønsordningernes § 4, stk. 1. I modsætning til sygelønsordningerne har man — bl. a. af hensyn til de løse arbejdsforhold på landet — ikke ment at kunne

kræve beskæftigelse hos samme arbejdsgiver i hele perioden, når dagpengeordningen fremtidig skal være pligtig for alle lønarbejdere. Endvidere foreslås timeantallet i forhold til sygelønsordningerne nedsat fra 45 til 40, men på den anden side skal etten til dagpenge baseres på en beskæftigelse i dette timeantal inden for en periode af kun 4 uger (imod nu 6 uger). F. eks. et par timers daglig beskæftigelse vil således give ret til dagpenge.

Beskæftigelseskravet vil som oftest ikke kunne fyldestgøres af personer, der sygemeldes, medens de er arbejdsløse, og af disse kræves beviset derfor ikke; det er dog en forudsætning herfor, at pågældende skal være understøttelsesberettiget fra en anerkendt arbejdsløshedskasse på det tidspunkt, da han bliver syg, idet der i modsat fald ikke foreligger noget indtægtstab på grund af sygdommen.

Med hensyn til stk. 2 henvises til bemærkningerne til § 49.

For personer, der udelukkes fra dagpengeudbetaling som følge af § 50, vil sygekassernes frivillige dagpengeforsikring jfr. §§ 25-32, blive af betydning.

Til § 51.

Bestemmelsen om *dagpengenes størrelse* er et sidestykke til reglerne i § 27 og § 28, stk. 1. Forslaget svarer til kommissionens forslag til § 1, stk. 1 (betænkningen s. 204 og bemærkningerne s. 209 ff.).

Forslagets dagpengesats for forsørgere — mandlige som kvindelige — svarer til, hvad en voksen mandlig arbejder kan modtage i dagpenge i dag, når han både modtager sygeløn fra en af sygelønsfondene (14 kr. daglig) og sikrer sig sygekassernes højeste dagpengehjælp (6 kr. daglig i 7 dage). Tillige svarer beløbet nogenlunde til den arbejdsløshedsunderstøttelse, der kan oppebæres af en forsørger med 2 børn. Forsørgerbegrebet er det samme som i statskattelovgivningen.

Den foreslåede sats for ikke-forsørgere er beregnet ved, at dagpengebeløbet for forsørgere er reduceret med et beløb svarende til arbejdsløshedsunderstøttelsens forsørgertilæg og tillæg for 2 børn. Satsen for unge arbejdere under 18 år er ansat til halvdelen af satsen for voksne ikke-forsørgere. Det er herved taget i betragtning, at de unges løn normalt er ikke ubetydeligt lavere end voksnes.

Med hensyn til regulering af dagpengesatserne henvises til forslaget til § 58, stk. 2.

Til § 52.

Bestemmelsen om forskellige *perioder* svarer til forslaget i § 28, stk. 2-3, men med den kortere